GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

L'art de la higiene més personal.

+ Notícies | 14/02/2008 | 10:04

Ester Ferrando presenta una exposició virtual amb escultures que tracten el tema de la purificació.

Ester Ferrando, artista reusenca, explica envoltada de les obres de l'exposició "Fràgil", els seus inicis, i els projectes artístics que combina amb la seva faceta de docent.

Ester Ferrando - FEB'07

Les instal·lacions d'Ester Ferrando porten a la pràctica de manera radical un dels principis cabdals de la contemplació estètica: l'intent de penetració de l'obra d'art. Amb un gran ofici d'escultora, Ferrando manipula la tercera dimensió per construir un espai artístic que envolta l'individu i el converteix en l'autèntic protagonista, ja que és la seva deambulació entre els elements artístics l'autèntic motor que recrea el sentit de la seva obra. La mirada reflexiva, des d'una posició sempre relativa en relació amb el món que l'envolta, genera les marques d'identitat de la persona i dels llocs que ocupa. En aquest cas, els espais de recolliment provoquen una interrogació sobre el caràcter permanent de l'existència a partir d'actes o gestos aparentment útils.

Des del 1999, totes les creacions de Ferrando parteixen d'aquesta mateixa interrogació íntima sonre la identitat de l'ésser humà i la seva fragilitat. Les seves instal·lacions reprodueixen llocs restringits on l'individu es veu confrontat al seu cos, al seu rostre, o al seu record, enmig d'un buit que més que agoixant apareix com un recer protector. Un espai sovint asèptic de retrobament prurificador amb si mateix.

La delimitació d'aquest espais de reminiscències uterines determina, d'altra banda, un altre dels aspectes remarcables de la seva creació. la presència del so associat a les seves peces des de l'exposició "Remors". L'isolament institueix uns límits de més enllà dels quals només ens n'arriben lleugeres remors. La incorporeïtat d'aquests sons subratlla el missatge proposat per Ferrando: la subtilesa de la relació entre l'existència silenciosa i la certesa d'un exterior on també cal viure. En la peça "Dilució" (Menció Honorífica a la Bienal d'Art de Tarragona 2003), per exemple, amb la perspectiva invertida, ens interroguem des de fora sobre la font del soroll, oculta darrere la barrera de llum de la cortina, sobre el misteri de la presència o l'absència, dos principis lligats inextricablement.

-"Cada dia es perd alguna cosa pel forat de la dutxa"-, anota l'artista en el seu quadern de treball com a balanç de la lluita per l'equilibri entre el jo i el temps i els altres. I és a través d'aquesta noció d'escolament i de dissolució que es produeix fins i tot en l'espai de la intimitat, representada simbólicament per desguassos sobredimensionats, que Ferrando evita l'enclaustrament solipsista dins aquests espais de reflexió i que el silenci diari de l'acte de retrobar-se hom mateix esdevé una metamorfosi de renovació. Perquè no són només els temps i el món exterior que s'escolen, sinó també l'ésser mateix, que no cessa de difuminar-se i de reconstituir-se. Aquest canvi pren forma mitjançant la transformació d'alguns objectes usuals que adopten nous significats en el si d'aquest univers gairebé abstracte, despullat, de línies simples, que reforça alhora la transcedència del tema proposat i la simplicitat del seu fons. A més, fent honor a l'aspecte més primari del seu art, sovint Ferrando modela peces úniques que s'integren al conjunt de la

instal·lació, com a metàfora de la seva activitat: dur la creació al centre de la vida per modificar-la o fer-ne ressaltar els trets que més li interessen. És així que Ferrando introdueix el concepte en la materia. Ofici d'escultora.

La peculiaritat del seu llenguatge artístic, en què s'articulen abstracció i quotidianitat, revela amb una estètica minimalista el valor dels petits gestos desapercebuts que desperten l'estupefacció davant el poliformisme de la vida.

Raül David Martinez

Autor: Redacció
Redacció

https://gironanoticies.com/noticia/5410-lart-de-la-higiene-mes-personal.htm